

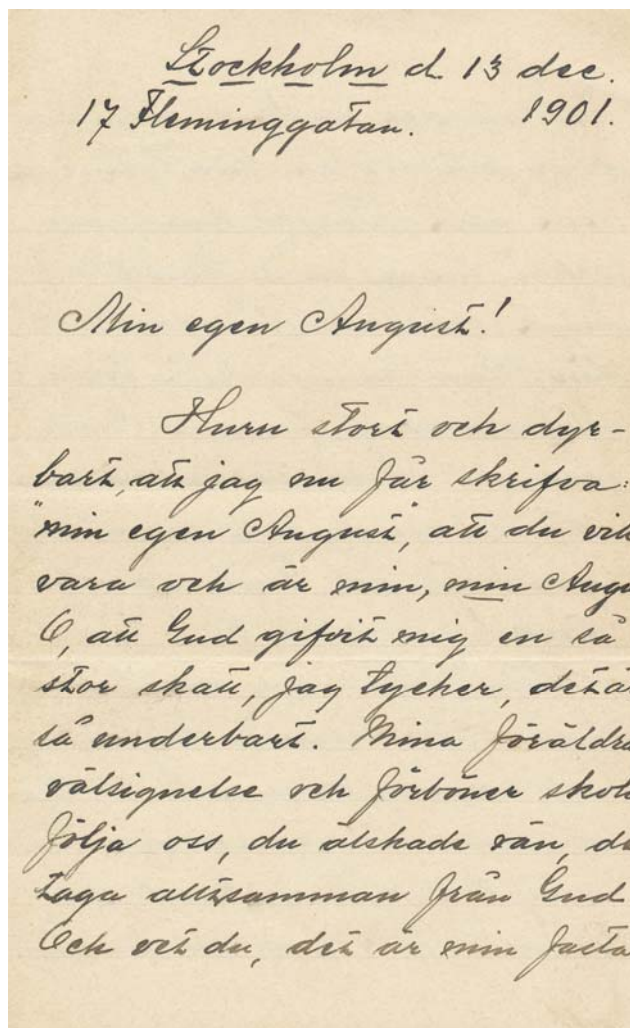
Stockholm d 13 dec 1901

17 Flemminggatan

Min egen August!

Huru stort och dyrbart, att jag får skriva "min egen August", att du vill vara och är min, min August. O, att Gud gifvit mig en så stor skatt, jag tycker, det är så underbart. Mina föräldrars välsignelse och förbönerskola följa oss, du älskade vän, de taga alltsamman från Gud. Och vet du, det är min fasta tro att det är Guds vilja, som sker, att det är Gud som styr och lett allt. Därför kan jag också lägga min hand så lugnt och förtröstansfull i din; Gud känner helt både dig och mig, förenar Gud oss, då få vi tacka honom för så underbar nåd och godhet. Ja, Gud vare tack!

Hälsa lilla mor och tacka henne för hennes hälsning och hennes böner. Så roligt att hon så gärna vill ha mig till sin dotter. Gud är alldeles för god mot mig. Lilla mor kallar jag henne redan, det gick aldrig bra att säga fru Hammar ens i Munka Ljungby, så främmande har jag aldrig känt mig för henne, nu tycker hon väl ej illa vara att benämnas "lilla mor". Jag är så glad, att hon är så älsklig, din (och min nu) lilla mor.

Stockholm d 13 dec.
17 Flemminggatan. 1901.

Min egen August!

Huru stort och dyrbart, att jag får skriva: "min egen August", att du vill vara och är min, min August. O, att Gud gifvit mig en så stor skatt, jag tycker, det är så underbart. Mina föräldrars välsignelse och förbönerskola följa oss, du älskade vän, de taga alltsamman från Gud. Och vet du, det är min fasta tro att det är Guds vilja, som sker, att det är Gud som styr och lett allt. Därför kan jag också lägga min hand så lugnt och förtröstansfull i din; Gud känner helt både dig och mig, förenar Gud oss, då få vi tacka honom för så underbar nåd och godhet. Ja, Gud vare tack!

Hvad jag önskade, jag hade dig här, ty bref [Emmas andra brev till August](#) äro mycket kära och efterlängtrade, men man hinner ej skriva tiondedelen af hvad man vill ha sagt. Mycken tack för ditt älskliga bref till Hörle, nu skriver du väl till mig så ofta du har tid, ty alltid längtar jag. Kan du själv läsa mina bref? Skall jag skriva tydligare?

Har du något porträtt, kan du gärna sända mig ett.

I går kom jag till Stockholm, och nu tänkte jag ej taga någon sjukvård före jul utan njuta frihet i hemmet. Och fira julen här. Jag gläder mig så därtill, ty det är nu fyra jular, jag haft min kära sjukvård och knappt varit i hemmet då. Hurskall det nu gå med min sjukvård och mina kära sjuka, hvilka jag håller så mycket af; men jag håller då af dig älskling ändå mera, så saken reder sig väl. Men tänk – att jag skall ha dig så långt, långt borta under helgen, hvad det känns underligt. Väl att du har din kära lilla mor hos dig, annars vet jag ej, hur tomt det skulle vara för min hjärtevän.

Och Gud finns öfverallt, han kan vara hos både dig och mig. Det är skönt att veta.

Har du den lilla boken: "Ljus på vägen"? Annars får jag väl skicka dig ett exemplar, ty det vore så godt, om vi läste något detsamma. Vad tycker du sjäfv, August min?

Säg mig mycket om dig själf nästa gång, hvad jag längtar att lära helt känna min Augusts kärleksfulla hjärt; ja allt om dig, vännen min.

Du kan ej tro hvad Hans Birger och Maria voro rara mot mig, och vad jag håller innerligt af dem båda och deras förtjusande rara småttingar. Det är i dag en månad sedan jag kom först till Munka Ljungby, och huru mycket har ej händt därunder.

Gud för så underbara vägar ibland, det är så stort att se på hans vägar och känna hans ledning. Ruth.
16.

Innerliga hälsningar

Från

Din Emma.